

Ούτε στον Υμηττό, ούτε πουθενά

Την Τετάρτη 3/4 το βράδυ περίπου 30 άτομα, ηλικίας μέχρι 20 ετών, επιτέθηκαν σε τέσσερις πακιστανούς πιτσιρικάδες πρόσφυγες που μένουν σε δομή φιλοξενίας στον Υμηττό. Η επίθεση έγινε στο πάρκο Πέτρου και Παύλου του Υμηττού και ήταν τόσο βίαιη που οι τέσσερις χρειάστηκε να μεταφερθούν στο νοσοκομείο. Σαν να μην έφτανε αυτό, το Σάββατο 13/4, γύρω στις 9:30 το βράδυ, ομάδα 15-20 ατόμων της ίδιας ηλικίας εμφανίστηκε έξω από τον ξενώνα με επιθετικές διαθέσεις. Έβριζαν και προκαλούσαν τους πρόσφυγες “να κατέβουν κάτω”, για να διαλυθούν λίγο αργότερα, αφού οι προκλήσεις τους δεν απαντήθηκαν.

Δεν πρόκειται ούτε για συνηθισμένες κόντρες μεταξύ εφήβων, ούτε για “ξεκαθάρισμα λογαριασμών” μεταξύ, υποτίθεται, συμμοριών. **Πρόκειται αντίθετα για καθαρό ρατσισμό.** Πρόκειται για εκείνο το είδος δηλητηρίου με το οποίο μέρος της ελληνικής κοινωνίας ποτίζει τα νεότερα βλαστάρια της για να τα κάνει να πιστεύουν παραμύθια όπως η ανωτερότητα της φυλής και του έθνους τους, η κατωτερότητα όλων των συνομηλίκων τους που δεν διαθέτουν δελτίο ταυτότητας σαν το δικό τους και το δικαίωμά τους για βία και τσαμπουκά, έτσι για να δείξουν σε αυτούς τους “παρείσακτους” ποια πρέπει να είναι η θέση τους. Παρόμοια βίαια περιστατικά είδαμε άλλωστε πρόσφατα να συμβαίνουν σε μια σειρά από άλλα μέρη, από τα νησιά του Αιγαίου, μέχρι την Κόνιτσα και μέχρι τα Βίλια Αττικής.

Εμείς πάλι, κάτοικοι στις ίδιες γειτονιές, γείτονες ανθρώπων από όλες τις γωνιές του κόσμου, ζορισμένοι κι εμείς τότε από το αφεντικό και τότε από την ανεργία, τότε από το βαρετό σχολείο και τότε από το άγχος της επιβίωσης, τότε από τα ενοίκια που πήραν πάλι τον ανήφορο και τότε από την πόλη που μας πνίγει, λέμε ότι **τέτοιες συμπεριφορές δεν είναι ανεκτές ούτε στις γειτονιές μας ούτε πουθενά.** Θέλουμε γειτονιές και σχολεία ανοιχτά σε όλους και όλες. Θέλουμε οι γειτονιές μας και οι δημόσιοι χώροι τους, οι πλατείες και τα πάρκα τους, να είναι ανοιχτά και ασφαλή για όλους και όλες, χωρίς κανένα χώρο για την άσκηση οποιωνδήποτε εξουσιαστικών, ρατσιστικών και μάτσο συμπεριφορών. Θέλουμε αλβανούς συμμαθητές, σύριες συναδέλφους, αφγανούς γείτονες και πακιστανές δασκάλες. **Θέλουμε να είμαστε μαζί με τους μετανάστες και τις μετανάστριες, όχι ως προστάτες ούτε ως καθοδηγητές αλλά ως υποκείμενα που μας ενώνει μαζί τους το κοινό μπούχτισμα γι’ αυτόν τον κόσμο της εκμετάλλευσης και η χαρά της κοινής ζωής πέρα από τα τείχη των κρατών και των συνόρων.**

Θέλουμε να το κάνουμε αυτό οικοδομώντας πραγματικές σχέσεις αλληλεγγύης και αγώνα που θα σπάνε το αίσθημα αδυναμίας, φόβου και αποξένωσης. Όλα αυτά δηλαδή που το κράτος και οι ΜΚΟ, ως υπερβολάβου του, φροντίζουν να τρέφουν και να αναπαράγουν μέσα από τη συστηματική πολιτική διαχείρισης των μεταναστών και των μεταναστριών ως αόρατων, υποταγμένων και ανήμπορων – γι’ αυτό και θεωρούμε ότι η μη δημοσιοποίηση των περιστατικών από τη διοίκηση της ΜΚΟ που διαχειρίζεται τον ξενώνα δεν είναι τυχαία.

Και θέλουμε κλωτσιές στους φασίστες, γιατί **με το δικό τους μίσος για τον αδύναμο και τον διαφορετικό δεν μας ενώνει τίποτα απολύτως.**

**Δεν θ’ αφήσουμε το ρατσιστικό μίσος
να καταστρέφει την πόλη και τη ζωή μας**

**Κοινότητες αγώνα και αλληλεγγύης
ντόπιων και μεταναστών σε κάθε γειτονιά**

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ – ΜΙΚΡΟΦΩΝΙΚΗ ΣΑΒΒΑΤΟ 20/4 6:00 μμ ΠΛ. ΥΜΗΤΤΟΥ

Αντιφασίστες αντιφασίστριες από τις ανατολικές συνοικίες της Αθήνας